1140.i.
5

Cortex Peruvianus, *sive* pulvis *vulgò dictus* Jesuiticus, *curat* Quartanam.

DUm nitidâ *Phœbus* sua tempora *Daphnide*
Spicula deposuit; (cinctus,
Tunc pallens venis fugientibus ecce Colonus
Fuderat hasce preces:
O vates, sanare tuum est, mulceto dolorem;
Accipe vota precor.
Membra color fugit, & cœco jam carpor ab igne;
Corpore vulnus alo,
Quintâ febre priùs, (febres supereminet omnes)
Tertiâ at ulteriùs.
Quid faciam? *Pilulæ* curabunt: (dixit *Apollo*)
Ludito nè *pilulis*;
Namque *pilâ* rapidæ est inimicum ludere febri,
Crescet & indè dolor.
Anne potest *Auri* medicamen pellere morbum,
Atque levare malum?
Non (inquit *Pæan*) etsi potabile fiat,
Te reparare potest;
Non ejus Domini deducere corpore febres
Copia larga queat.
Quod medicamen erit mihi? (Tu *Latonia* proles)
Dic, ubi tale petam?
Delius annuerat, precibus jam flectitur ille,
Oráque solvit ità.
Tu candes fervore, sitis tenet arida fauces;
Et fugit ora cibus.
Verùm nè vacuas fueris dilapsus in auras,
Et rigor ora premat;
(Longa terenda via est) celeri nec deside passu
Corripiatur iter.
Cùm tibi dives agris opulenta *Peruvia* visa est,
Sistito tute gradum;
Hìc etenim est arbor florens cum cortice duro,
Luxuriosa comis.
Nè mentem expires, ideò te cortice claudam,
Vitáque non fugiet.
Villicus at dixit (Mirum!) nam ex cortice sicco
Maximus ignis erit.
At *Lycius*, si scis meliùs, quàm magnus *Apollo*
Phyllida solus habe.
Excutit ast ignes flammis, cui dextra trisulco
Æstuat igne manus.
Allia sic rapido fessis messoribus æstu
Thestylis ipsa terit.
Cùm calor & frigus vicibus ferè membra resolvunt,
Corpore sanus eris
Cortice, mitescent nam frigora, fervidus ignis
Non furet ulteriùs.
Ut silice in rigido Niobe, sic cortice duro
Frigora vincta jacent.
Mulciber & rapidus (repetas modò cortice crura)
Sic mutilandus erit.
Æger agit grates, inquit, tu pectora mulces
Et mea fata levas.

Ergò cùm Medici non possunt flectere morbum,
Ipse movebo *Peru*.
Sic febris jaceat contemtus torridus ignis,
Et sine luce faces.
Et nè relliquiæ maneant, hoc pulvere febrem
Contumulabo trucem.

Ex Mercurio *potest extrahi medicamentum* πολύχρηστον.

NOn plura expertum est *Oliveri* pharmaca Rostrum
Prodigiale rubens, non plura Politicus olim
Finxerat, afflicti quò curet vulnera regni
Mercurius, quàm noster alit medicamina claustris
Mercurius concluſa suis: hoc prisca vetustas
Noverat, & si quid valuissent vota, labores
Majorum, haud primò captâssent secula nostra
Mæandros varios, sinuosâque flumina lactis
Jam nihili faciunt medicos reperisse periti
Sed multò intimiùs scrutantes viscera rerum,
Candida de nigris rapiunt medicata venenis.
Scilicet huc tandem progressa potentia curæ
Tam felix *Medicina*, tuæ est: sperare salutem
Perpetuam incipiunt gentes, formidat *Averno*
Pluto suo, metuitque tuæ *pampharmaca* dextræ.
Mercurio siquidem Medicorum industria virgam
Extorsit, sævi quæ pellit nubila somni,
Pallentes revocans imis de sedibus umbras.

Julii 6. 1663. *In vesperiis Comitiorum*, *Resp.* Francisco Metcalfe, *M. D.*

R